

kot.

vrnej
olenjskem.

u pri Slovenj
lci.

akova pri Velenju. ▶

prava atrakcija so bili posamezniki, ki so v tistem času imeli na butari tudi pomaranče. Še danes se v prenekateri slovenski vasi spominjajo, kdo je imel prvi na butari ta sadež. V mestih je bil ta prehod veliko manj opazen. Butare s pecivom so bile zadnja razvojna stopnja mnogo starejše dediščine. Pecivo je imelo velik simbolni pomen, če že ne kar ritualnega, celo večjega od samega šibja, zelenja in cvetja.

Nekaj posebnega so butare ali *potice* iz **Ljubnega ob Savinji**. Na cvetno nedeljo prinesejo prebivalci v cerkev k blagoslovu butare, ki so figuralne: predstavljajo najrazličnejša kmečka orodja, tudi opravila. Zadnja leta je v motivno ikonografijo vstopila izrazita nabožna tematika, kar odmika temeljni namen teh butar od njihovega bistva. Ljubenske potice so prav tako izdelane iz svežega, mladega zelenja, listja, lubja, šibja, jagodičja in plodov in so prave mojstrovine ljudske ustvarjalnosti.

Blagoslovljene butare ponkod zataknejo za veje sadnega drevja (Zgornje Tuško).

Klobuk iz svežih bršljanovih listov in vrbovih šib kot potica (Ljubno ob Savinji).

◀ Ljubenska potica kot kapelica.